

Hodnocení diplomové práce - 2019/2020

Jméno a příjmení diplomanta: Dominik Adamec

Název práce: Inkoust zhrzený propitou budoucností potkává dehydrovaný Klínopis

Název ateliéru: Ateliér sochařství 2

Vývoj Dominikovy práce jsem měl možnost sledovat v průběhu jeho studia na AVU již od 2. ročníku, kdy ještě studoval u prof. Zeithammla. Již tehdy se mi jevil jako velmi pracovitý a inteligentní student s citlivostí pro prostorovou práci s materiálem. Dominik v průběhu celého studia určitě nepatřil ke studentům, kteří od prvního ročníku ulpívají na úzce vymezeném specifickém přístupu k práci a které je nutno povzbuzovat k větší otevřenosti experimentovat. Dominikova práce se v každém semestru diametrálně lišila, a i když ne všechny výsledky jeho semestrálních a ročníkových prací bylo možné hodnotit jednoznačně pozitivně, vždy jsem hodnotil velmi pozitivně jeho odvahu a jistou nekompromisnost vyzkoušet si nějaký nový přístup.

Finální výstup Dominikovy diplomové práce jsem měl možnost vidět již v červenci v Anežském klášteře, kde svou práci prezentoval v kostele sv. Salvátora. Tato jednorázová odpolední prezentace zahrnovala mimo instalaci soch i performance – Dominikovu autorskou četbu a zvukovou improvizaci na základě hudebních nahrávek středověkých chorálů. Prezentaci celkově považuji za podařenou, z provozních důvodů galerie zde však nebyl dostatečný čas na přípravu a doporučoval bych ještě více doladit detaily týkající se větší provázanosti jednotlivých složek – četby, hudby s vizuálním působením a také vyřešit akustické nedostatky.

Prezentace vizuální sochařské instalace působila v prostoru kostela velmi výrazně až monumentálně a myslím, že dobře korespondovala se specifickým prostorem kostela. Na instalaci lze pohlížet jako na jakousi klasickou galerii soch na balustrádě, která je ale díky svým podstavcům ve tvaru puzzle elementů variabilní stavebnicovou sestavou.

Je nutné zmínit opravdu velký rozsah, který tato práce má a v neposlední řadě také technologicky originální postup – velmi tenké skořepiny Acrystalu pokryté papírem, který Dominik pro svou práci vyvinul. Zvolená technologie velmi dobře sjednotila povrchy všech torz a struktura a barevnost papíru je pocitově blízká povrchu kamene, což působilo velmi pozitivně v případě instalace v prostředí interiéru gotického kostela.

Dominikova diplomová práce má nesporně surreální rysy, odkazuje k Hieronymu Boschovi a koketuje s určitou smyslností až erotičností tvarů. V použitých tvarech není

vždy zcela zřejmé, zda jde spíše postmoderní přístup citace, či autor k tvaru přistupuje více jako k osobnímu smyslovému prožitku.

Každopádně jak sám Dominik přiznává, křesťanské náboženství je pro něj velmi důležité a byl i v jeho duchu vychováván. Jeho práce tedy nesporně má i charakter velmi osobního vypořádávání se s problematikou náboženství a křesťanského umění, hlavně období středověku.

Za klíčové pojmy diplomové práce považuji *korpus* (torzo) a *adoptivy* (masky), a zásadní je také jejich vzájemná souvztažnost. Adoptiv je Dominikův novotvar (zřejmě od slova adoptovat) a tento termín používá pro jakési doplňky či přídavné moduly svých torz. Adoptivy jsou variabilní, intuitivně přiřazované „masky“, která však v podstatě nic nezakrývají, spíše torzo nějak modifikují. V mnohém paralelně lze v této souvislosti chápat úvahu teoreticky oděvního designu Heleny Jarošové (její publikaci *Filosofie těla* uvádí diplomant v použité literatuře a též jsme se jí věnovali na ateliérové schůzce) – *Když vidíme oděného člověka a hovoříme o jeho těle, automaticky a obvykle nevědomě naše vyjádření zahrnuje i jeho oděv* (volně citováno).

Text Dominikovy diplomové práce má převážně asociativní formu, velmi volně používá pojmy, nejde tedy tak zcela o teoretický text. Věcnější formy se však text drží v pasážích zabývajících se vlivy, inspiracemi a technickými detaily. Pro ty, kdo Dominikovu práci blíže neznají, může možná text působit i matoucím dojmem. Já se na tento text dívám spíše jako na jakousi paralelu sochařské práce, ve které se Dominik literárními prostředky pokouší vyvolat obdobný dojem jako svou sochařskou instalací.

Podobně jako práce v průběhu celého studia také Dominikova diplomová práce byla myslím dosti intenzivním vnitřním „bojem“, jak od původní až extrémně rozmáchlé představy postupně eliminovat to nepodstatné a koncentrovat svůj projekt do rozsáhlejšího provázaného celku. I když si nejsem zcela jistý, zda se Dominikovi podařilo optimálně propojit všechna použitá média, podle mého názoru to v tuto chvíli není tím nejpodstatnějším. Dominik je na počátku své umělecké kariéry a není myslím třeba očekávat stoprocentně ucelený projekt, důležité je spíše otevření pro něj zásadního spektra možností, kterými se bude moci po škole zabývat.

Výsledek Dominikovy diplomové práce hodnotím v kontextu jeho práce jednoznačně velmi pozitivně. Tento projekt je nejkomplexnějším výstupem vytvořeným v průběhu celého studia a poskytuje Dominikovi velký potenciál možností, které může rozvíjet.

Navrhovaná známka: 1

Datum: 8. 9. 2020

Vedoucí pedagog: akad. mal. Tomáš Hlavina Ph.D.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Tomáš Hlavina', with a stylized, flowing script.